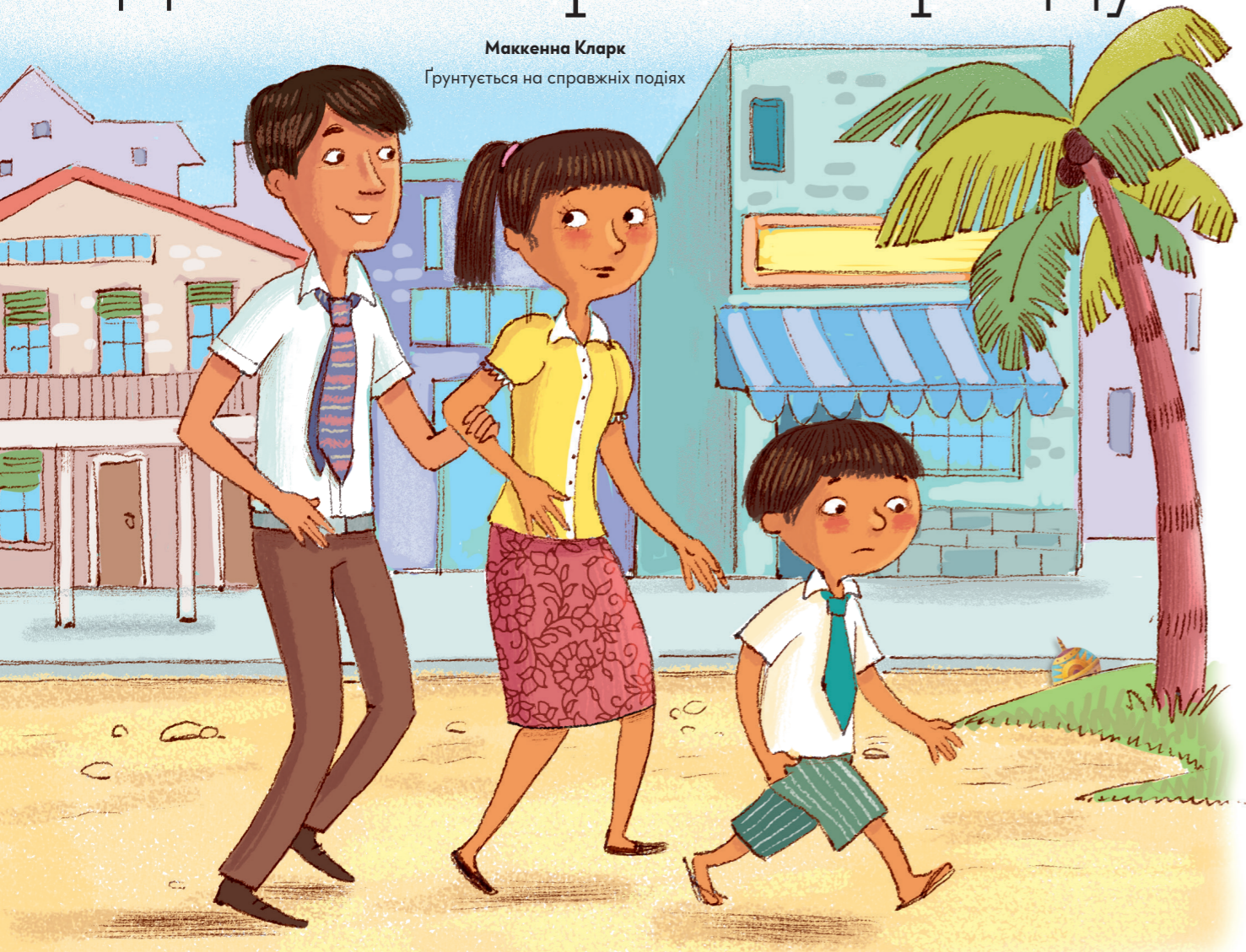

ЗАМОРОЖЕНІ ЦУКЕРКИ ДЛЯ МІСІОНЕРСЬКОГО ФОНДУ

Маккенна Кларк
Грунтується на справжніх подіях

“Промовляє до нього Ісус: Паси віці Мої!” (Іван 21:17).

Спекотного дня Яред ішов додому з церкви з мамою й татом. Він роздумував про урок у Початковому товаристві. Оскільки Яред не дочуває, йому треба було уважно роздивлятися ілюстрації, які показувала вчителька, й слова, які вона писала на дошці.

Того дня вони дізналися, що Ісус попросив Своїх учнів бути місіонерами. Яред розмірковував над тим, що він може робити, аби ділитися євангелією, як про те просив Ісус. Він знав, що поки не може служити на місії. Але потім йому спала на думку чудова ідея. Може

він міг би розпочати заощаджувати гроші на місію!

Коли Яред прийшов додому, він пробіг повз Амбер, свою домашню кізочку, і забіг у будинок. Він дістав велику пластикову банку і обережно прорізав дірку зверху. Збоку він написав: “Місіонерський фонд”. Потім він пішов до своєї кімнати й узяв гроші з-під ліжка. Він вкидав монетку за монеткою. Але всі його монети ледь закрили дно банки. Як же йому заробити більше грошей?

Яред думав і думав. Він подивився з вікна на яскраве сонячне світло. На Філіппінах так спекотно. Яред

разом з друзями майже кожного дня після школи їв заморожені кокосові цукерки. “Це ідея!”—подумав він. Можливо, він може робити заморожені цукерки і продавати їх іншим людям, які хотіли охолодитися.

Яред побіг до мами. “Покажи мені, як робити заморожені цукерки”,— попросив Яред мовою жестів. Вони розмовляли мовою жестів. Це така мова, якою говорять за допомогою рук. Мама усміхнулася і кивнула головою.

Наступного дня Яред і мама пішли на великий вуличний базар і купили все необхідне. Коли вони дісталися домівки, Яред узяв велику миску й змішав кокосове молоко, згущене молоко, ванілін і кокосову стружку. Мама і Яред за допомогою лійки наливали суміш у маленькі пакети. Вони поклали всі пакети в морозильник. “Чудово!”— Показала жестама мама.

Заморожені цукерки довго охолоджувалися. Але наступного дня після школи вони вже були готові! Яред став на стілець і дістав білий прямокутний термос, який лежав на холодильнику. Він поклав на дно

кілька рушників і виклав на них заморожені цукерки. Він не міг дочекатися, коли почне їх продавати.

Яред вийшов на курну вулицю. Його друзі запускали саморобних зміїв і кидали свої шльопанці в консервну бляшанку, намагаючись її збити.

Він поставив столик біля дороги з великим написом: “Заморожені цукерки, 5 песо”. Його друг Джонелл підбіг і показав на термос. Він дав Яреду п'ять песо і Яред дав йому заморожену цукерку. Вони дали один одному “п'ять”.

Невдовзі й інші Яредові друзі прийшли купити заморожені цукерки. Через кілька годин, коли мама покликала Яреда обідати, залишилося лише кілька цукерок.

Яред узяв майже порожній термос і монетки. В одну кишеню він відклав монетки для десятини. Він поклав решту монеток у іншу кишеню. Йому дуже кортіло повністю заповнити свій місіонерський “банк”.

Вдома він вкинув монетки свого місіонерського фонду на купку, що вже була на дні банки. Однак все ще залишилося багато місця! Проте Яред мав тепле почуття всередині, коли думав про те, що колись буде служити на місії. Він вирішив, що буде й надалі продавати заморожені цукерки кожного дня, поки його банка не наповниться. Було так приємно заробляти гроші, щоб колись стати місіонером, як це просив його робити Ісус. ●

Автор служила місіонеркою на Філіппінах і зараз живе в шт. Вірджинія, США

